

Opazke.

Vai dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici Torrente, 12. Vsak list mora biti frankiran. Rokopisi se ne vračajo.

Inserati (razne vrste naznanila in poslanice) se zaračunijo po pogodbi; pri kratkih oglasih z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 nov.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema upravništvo, ulica Torrente 12.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

•Edinost.

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1 uri popoldne.

Cena z a vse leto s prilogo 7 for., za pol 3 for. 50 nov., za četrt leta 1 for. 75 nov. — Edinost brez priloge stane za celo leto 4 for., za pol leta 3 for., za četrt leta 1 for. 50 nov. — Posamezne številke se dobivajo pri opravištvu, v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov.

«V edinosti je moč.»

O vojni in miru.

III.

Interesom večine avstrijskih narodov torej zveza naše države z Italijo in Nemčijo proti Rusiji in Franciji nič posebno ne ugaja.

Naša država se ne more in ne sme na nobeno stran preveč vezati in si mora ohraniti proste roke za vse slučaje. Baš za to pa mora močna biti in da se močno pokaže, treba jej je tako močne in dobro organizovane vojske, da na zunaj imponira; ali treba jej je tudi navdušenosti narodov, iz katerih obstoji, za državno idejo. — No uže večkrat so avstrijski narodi pokazali, da so do skrajne meje udani državi, posebno pa dinastiji, ki je prav za prav sredotočna moč, ki drži skupaj starodavno zgradbo; pokazali so ti narodi svojo udanost državnej ideji še prav posebno zadnji čas, ko so radovoljno dovolili veličanske svote za pomnoženje in dobro oboroženje naše slavne vojske.

Mislimo, da presvetla krona ne more nikdar dvomiti o zvestobi vseh avstrijskih narodov in baš ta zavest mora dati našemu vladarju ono moralno moč, da s ponosom zahteva spoštovanje naše države pri vseh vlastih, katerim mora biti prijateljstvo take države veliko vredno. — Ni torej misliti, da bi oni krogi, ki pri nas odločujejo zunanjo politiko, našo državo postavljali pod varstvo kake druge sosednje države, kakor se je to tolikokrat povdarjalo v velikonemških krogih; ampak se da iz vseh dosedanjih dogodkov sklepati, da odločilni krogi v resnem trenutku to store, kar se najbolj strinja z interesi države in dinastije.

Po dosedanjih tradicijah ni nikdar zapisano, da mora mej našo državo

in Rusko priti do vojne, Rusija se je pokazala odkritosrčno prijateljico Avstrije v osodopolnih, najnevarnejših časih; ona je z našo državo od nekdanj živela v dobrih razmerah, in ako v politiki le trezna glava odločuje in ne srce, potem se mora priznati, da je bilo to prijateljstvo naše državi in dinastiji velike koristi; mej tem ko je bil odpad od te politike leta 1854 za Avstrijo zadostno osodopoln.

Ako se ozremo nazaj v srečne čase naše Avstrije, vidimo, kako se je uže mej cesarjem Jožefom II. in carico Katarino vršil marsikateri dogovor glede jutranjega pitanja in kako ste bili uže tistikrat obe državi porazumljeni za slučaj, ko bi se imel na Balkanu napraviti nov red. — Tradicionalna politika avstrijska nas torej vodi do sklepa, da bi Avstrija in Rusija mogle same dogovorno rešiti gordični voz na Jutrovem.

Na tak način bi bil tudi najboljše zavarovan evropski mir, kajti Avstrija bi potem imela na strani Rusijo in Francijo; Nemčija pa nema na Balkanu nič opraviti, kakor to Bismark v enomer zatrjuje. — Tako sporazumenje bi morda kramarskim Angležem in pohlepni Italijanom ne ugajalo, ali na obe ti državi, ki bi se radi na troške drugih okoristili, ne bi bilo treba več ozirati se. — Rusija ima svoje obče znane aspiracije na Balkanu; Avstrija pa ima tam doli engajirane svoje uprav življenjske interese.

Enim in drugim naj se postavijo določene meje, kakor se uže zdaj nekako predstavljajo in jutrovo pitanje se bode rešilo brez občnega evropskega poloma. — Avstriji zgodovina prejasno kaže, kje more iskati svojih prijateljev in tudi, katerih prijateljev se jej je bati.

In baš zato, ker se kaže v zadnjem času bolj samostalno in zavestno postopanje naših državnikov, nadejati se je, da Bolgarske zmešnjave ne postanejo voda na mlin Bismarku in Angležom, ampak da se tam red napravi, kakoršen je v interesu Avstrije, Rusije in vse Evrope.

Bismarkova politika.

Bismark niso imenovali dosedaj zaman voditelja evropske politike; brezlasa je uže njegova bistroumna glava, a vendar on še ve izmotati se iz raznovrstnih zaprek, ki ga okrožujejo, kakor pajek iz svoje mreže. Globoko tuhta v mišljenja raznih evropskih dvornikov, dokler ne sprevidi, koga se mu je v prvej vrsti bati. Tedaj napne vse svoje moči, vporabi vso svojo bistroumnost in umetnost, da iztakne pravo sredstvo, s čemur potem državnike zapelje ter jih v nastavljenе mreže vjame. Tiho tapno preži na lov, koji se mu pa skoraj vsak sponese, ker Bismark ima železno voljo, katerej se je zastonj upirati celo v „Reichstagu“ zbranim ljudskim zastopnikom. — Videli smo lansko leto njegove manevre, da zadovolji državne nemirneže, socialiste s tem, da jim preskrbi posestva, v kateri namen je izpokal meni nič tebi nič vshodnje Poljce z njih posestev ter naselil ondod nemških kmetov z jedino pretezo, da so Poljci nemške narodnosti nevarni. Tudi zadnjič v priliki glasovanja za zloglasni septenat je razpustil zbor ter napovedal nove volitve, česar posledica je, da bode nova zbornica septenatu najbrže ugodna ter Bismarkov predlog obvelja.

Sedaj so kritični časi za evropsko politiko in slaba prede osobito Nemškej, kajti bati se jej je severnega velikana Rusa združenega z navdušenimi Francozi. Bismarkov pogled je zategadelj obrnjen na ti dve državi; z nezaupnostjo gleda na Francijo in njenega unetega ministra vojnih zadev — Boulangerja, kakor tudi Rusijo, čije vlada, kakor vse kaže, simpatizuje s Francozi. Zadnji so si vedeli pridobiti ruske simpatije s tem, da so povsod spoštovali rusko ime in čast, gle-

dali na ruske interese, gojili rusko slovestvo in jezik ter dajali na tak način sebi priliko poznavati ruske odnošaje in navade. Francoski narod se je tem načinom Rusom prikupil; razmere mej francosko ljudovlado in Petrogradom so uže davno ugodne in brez dvombe računajo Francozi v slučaja vojne z Nemčijo na rusko pomoč.

Zadnjega se pa železni kanclar največ boji; on dobro ve za te mejsobne dobre razmere mej tema državama; njegove ideje in mišljenja so pa — vojevita: Nemčija bi hotela Francosko podreti na tla, ponizati jo tako, da ne bi mogla več vstati. Vse stvari in priprave kažejo na to. Vojskine nemške priprave so strahovite, lijejo se topovi, delé se nove repetirke, utrjujejo se trdna mesta, hoče se uvesti septenat, s katerim bode vojna moč izdatno pomnožena. Sploh vse je pripravljeno na napad, na strahovito vojno z meječo Francosko, — a Bismarku vežejo roke uprav Rusi, plašijo ga dobre razmere zadnjih s Francozi.

To je morda edini vzrok, da ni Nemčija uže pričela vojne z bližnjo Francosko.

Da si nekoliko razjasnimo splošni položaj, pogledimo, kako je z drugimi evropskimi državami in v kakih razmerah so z bojevito, po Bismarku vladano Nemčijo. Razmere mej Avstrijsko-ogersko in Nemčijo so, kakor je videti, prijateljske; Avstrija se klanja trilasatemu kanclerju, kakor židovski žurnalisti po svetu trobijo; ohladila se je pa v zadnjem času prijateljska zveza avstrijsko-ogerske monarhije s petrogradskim dvorom, čemur je vzrok zamotano vshodnje prašanje; na Balkanu se interesi obeh teh držav križajo, radi česa se je bati tamkaj slučajnega spora.

Bolgarsko prašanje je še vedno na dnevnem redu ter visi kakor Helenino jabolko mej tema državama. Bismark nema na Balkanu posebnih interesov in pušča zategadelj, naj se ti dve državi skupaj pobogati gledé Balkana. Pri vsem tem bi pa vendar rad v one homatije svoj nos vtaknol, da tudi v tem obvelja njegova beseda.

Rusiji ponuja, naj se zaveže za neutrlnost v slučaju vojne Francoske z Nemčijo; samo s tem pogojem jej pusti na Balkanu prosto pot. O tem pa neki na ruskem dvoru nočejo slišati, kajti ako bi Rusija kaj takega storila, bilo bi to

Calcedonio se je jokaj, ko mi je to pripovedoval; prav v srce se mi je smilil.

Ostal je sam z neutolažljivo žalostjo v srcu, mučila ga je misel na ta beg, in pri tem mučila ga je brezobzirnost in zaničevanje hudobnih ljudi. Črte na njegovih podobah so bile še bolj čudne, radi česa so ga tem bolj grajali.

Za našega slikarja so prišli osodopolni časi. —

Olga je odnesla z seboj, kar je še ostalo od njene dopete, in Calcedonio je bil k malu primoran, pustiti prijetno stanovanje, ki je bilo svedok njegovej zakonske sreči in njegovej navdušenosti do umetnosti. Pogled na te stene, mej katerimi je mislil sprovesti življenje v večnej sreči, skled ga je v srce. Sedaj se mu je zdelo, da se mu tudi zidovi te hišice posmehujejo, ker je dal ubežati lastnej sreči, zdelo se mu je, da ga grajajo, korni mogel obdržati vsaj svoje rudečolase hčerke, ki je napolnjevala te prostore z svojim veselim kričanjem.

Kos za kosom je prodal polagoma svoje lepo pohištvo, in vsakokrat, ko so mu jednega odnesli, čutil je v sebi, kakor bi trgal njegovo srce. Zametni divan, omare, lepo narezljane stole, preproge, škrinje, krasno zibelko njegove hčerke Viktorice, mize — vse je polagoma izginolo. Ostala mu je še njegova postelja, pisna miza, trije stoli, stojalo in slike.

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

Slikar.

Iz laškega poslovenil Levin.

(Dalje.)

Calcedonio se je narodil v Teramu. Abruški sin, kojega sorojaki so se toliko odlikovali v umetnostih, odločil se je k malu, znan po svoje domišljiji, zapustiti svoje lastne roditelje, ki so se ustavljali njegovej želji — postati slikar. Njegova mati je vsled tega od žalosti umrla, kar mu je vedno srce težilo. Njegov oče ni hotel več vedeti o njem ter ga ni smatral več sinom, pustil ga trdej osodi, katero si je samovoljno izvolil.

K malu se je zaljubil Calcedonio v neko deklico, katerej se je priljubila njegova poetična in navdušena nprav. Njej se je lepo zdelo, biti ljubljena od umetnika v tem, ko so jej navadno dvorili le elegantni a neumni fantiči. To se jo dopadalo njenej ničemnurnosti.

Bila je jedina hči nekega trgovca, ki jo je oboževal ter zadovoljeval vsem njenim hudomušnostim. Izjavila je svojemu očetu, da bi umrla, ako bi se ne omožila s tem simpatičnim umetnikom. — Zategadelj sta se tudi poročila. On je bil sreden, kajti ljubil je iskreno svojo Olgo, tako, kakor ljube umetniki, in pozabil je nekoliko časa umetnost, misleč jedino na svojo Olgo. Ali k malu, kakor sama ra-

zumeš, ona se ga je naveličala. To tako oboževano bitje je izgubilo pred njo prekmalo svojo svetlobo, ker videla ga je polbližnje ter ga spoznavala. Vedne ovržitve njegovih pretiranih slikarij, ki niso imele sreče pri kupčevalcih ter so ležale doma zaprašene v kotu, stroge obsodbe, ki so od vseh strani udarjale tudi na njeno uho o slabem pojmu, kojega je imel njen sprog o umetništvu, vse to narejalo jej je zopern njen ideal in nastopila je najprej brezobzirnost in na to nevolja na mesto nekdanje ljubezni, ali boljše nesrečne trme. Slikarjeva sreča pretila je zrušiti se.

Da se je popolnoma razdrila, pomagala je neka druga stvar.

Olgin oče je imel veliko zgubo v svojej trgovini, kar je znatno zmanjšalo njegovo imetje, Olgi ni ostalo drugzega kot majhna dota, ki je komaj zadostovala za vsakdanji kruh še dve ali tri leta. Ko jenjena dota pošla, pokazalo je uboštvo v hiši svoja suha rebra, koje uboštvo se je še pomnožilo, narodivši se otrok, rudečolasa deklica.

Viktorica je večkrat vprla svoje modre oči v svoje roditelje, kakor bi jih hotela prašati, zakaj so jo postavili na ta svet, ker niso poprej preskrbeli, s čemur jo bodo preživljali.

Mej štirimi stenami so se prigodile čestokrat žalostne stvari. Slikar mi jih je natanko pripovedoval in, veruj mi, prav globoko me je ganol.

Olga je metala na umetnika vso krivdo

ttega žalostnega položaja. In on je sramotno pebešal glavo ter stiskal mej koleno deklico, ki je namakala prstke svojih ročic v očetove barve.

Večkrat ga je obhajala misel, zgrabit čopiče in platno ter jih zamlatiti skozi okno in se poprijeti kakega bolj koristnega dela, postati pisar, prepisovalec, izpravljaec tiskovin, ali kar si bo di, da bi le bilo za nujnejše potrebe. Ali ni imel zadosti moči.

Konečno je prišla nenadno sramotna katastrofa.

Ko je neki dan Calcedonio izšel ponujat svoje slike, vrnovši se domov, našel je sobe prazne.

V srcu je nekako slutil nesrečo, ki ga je imela doleteti ter vseči mu globoko rano v srce, ne da bi ga nemotila. Sredi na pol dovršene slike bil je s klejem prilepljen papirček, na kojem so bile te besede: „Jaz sem nesrečnica! odidem s hčerko, ne povem kam, kajti lahko bi me prišel mučiti. Bojim se te. Živi za umetnost, sedaj si prost, lahko se samo njej posvetiš. Odpusti mi, odpusti mi — Olga“.

Pobegnola je, tako nenadno. Uže dolgo je mislila na beg, ali on se tega nikdar ni zavel, ni se zavel, da mu je žena nezvesta, da ga izdaje z nekim neumnežem, kateri edini je vkupil od njega neko sliko. Njegova odkritosrčna plemenita duša ni si mogla misliti take nesramnosti lastne soproge! Bil je slep, gluh! In sedaj mu je ta divja nesramnost naglo odprla oči.

lahko v njeno veliko škodo. Glavni Bismarkov namen je, skaliti vodo mej francoskimi in ruskimi merodajnimi krogi in potem Francijo napasti, za kateri napad je uže vse pripravljeno. To grdo, nekrščansko načelo: divide et impera — sej razpor in svado in sam boš na dobičku, rabil je Bismark vedno, če tudi sam sebe imenuje: ehrlicher Makler.

Ako bi se Bismarku posrečilo odvzeti Rusko od Francije, zapletel bi najbrže v boj s Francosko tudi Italijo, koja ni tudi v preugodnih razmerah s Francijo, ampak si ta dva sorodna naroda v marsičem nasprotujeta.

Zaveznica Nemčije je, kakor smo uže rekli, tudi Avstrija in celo Angležka, večna sovražnica Rusije. Če ostane Rusija neutralna v slučaju nemško-francoske vojne, potem bi te zaveznice po uničenju Francoske postavile se proti Rusiji — in tedaj bi nastal oni velikanski vojni koncert, katerega časniki uže davno prorokujejo in za kojega se delajo velikanske priprave.

To so pa menda le velikonemške skomine, namere namreč zagrizlih sovražnikov Slovanov. Da bi tudi Bismark kaj takega mislil, tudi to je mogoče; nekda gotova je pa, kakor uže davno časniki pridigajo, zveza Italije, Avstrije, Nemčije in Angležke za mejusobno branitev državnih mej.

V slučaju nemško-francoske vojne neki bi Italija Nemčiji pomagala, ako bi se pa pretrgale mirovne razmere mej Avstrijo in Rusijo, ostala bi Italija neutralna.

Sicer pa vsega tega ne bode; še vedno vlada mej vsemi evropskimi levlasti mirovni odnosaji in skalili bi se le po inicijativi Bismarka, kar se pa ne zgodi, kajti Rusija ne ostane popolnem neutralna, Bismark pa se ne bode upal začeti vojne, ker dobro ve, da bi Nemci, od vseh strati pritisnjeni, bili tepeni in zgubili bi potem gotovo Alzacijo in Lotring, ki je glavni uzrok sovraštva obeh mejecih narodov.

Levin.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Cesar je 8. t. m. zvečer izjavil načelniku avstrijske delegacije: Enodušno pritrdilo obeh delegacij me je jako razveselilo. S to enodušno poštvovalnostjo se mora spoštovanje države še bolj utrditi. Vedno sem upal na ohranitev miru, ta enodušnost pa daje še novo poročstvo zanj.

Poslanska zbornica je 9. t. m. zopet začela nadaljevati svoja dela in bode zborovala, kakor se je izjavil nje načelnik dr. Smolka, do srede meseca junija. V tej seji je vlada predložila zakon, da sme pobirati davke za mesec april, potem za dodatni kredit 11.000 gld. za zasedanje delegacije. Dalje zakon, zastran enoletnega podaljšanja porabe raznih kreditov za leto 1887. Poslanec Meisler je interpeliral naučnega ministra zastran ustanovitve česke ljudske šole v Litomericah. Poslanec Richter je predlagal, naj se trgovinskemu ministerstvu naroči, ker novi zakon o prostranskih železnicah ne bode še k malu gotov, naj predloži zakonsko osnovo, da se tistim postranskim železnicam, ki se v kratkem koncesionirajo, podeli olajšave, dovoljene postranskim železnicam v zakonu od leta 1884. — Potem se je nadaljevala razprava o zavarovanju delavcev za primerljaj bolezni ter se sprejelo prvih 34 paragrafov po odsekovih nasvetih in odbili se vsi dostavki, le paragraf 24 se je nekoliko premenil. — Včeraj je bila zopet seja.

Obrotni odsek poslanske zbornice je 9. t. m. razpravljaj Mengerjev predlog glede omejitev nedelskega počitka. Poročevalec grof Egbert Belcredi, je opazil, da se je ta predlog podal štir mesece potem, ko se je uvedel nedelski počitek; v tem kratkem času se pa ni moglo nabrati toliko skušenj, da bi mogoče bilo v temeljiti predrugečo zakonskih določeb o nedelskem počitku (§ 75 zakona od 8. marcija 1885). Poročevalec dalje pobija posamezne točke Mengerjevega predloga i na zadnje kaže na to, da se je za njegov predlog vložilo 406 prošenj z 18.410 podpisov, zoper njegov predlog pa 921 prošenj z 330.282 podpisov. Iz teh razlogov se je o Mengerjevem predlogu prestopilo na dnevni red, poleg tega pa sklenulo te le resolucije: vladi se naroča: a) naj se prizadeva za strogo izvršitev zakonitega nedelskega počitka pri obrtu; b) naj se prizadeva, da nedelski počitek tudi pri pohiševanju veljavo zadobi; c) naj presodi, kako bi se preveliko uživanje opojnih pijač zatrla in

tudi pri teh obrtih uvedel strogi nedelski počitek; d) naj da potrebne ukaze, oziroma predloži zakonske osnove, da se tudi pri državnih monopolih, regalijah in dohodkih (strelni prah, sol, tobak, kolek in loterija) uvede in izvede nedelski počitek po besedah zakona.

V Mariboru se v malo dneh zberó spodnještajerski slovenski rodoljubi, da se dogovoré, katerega kandidata naj priporočé za državnega poslanca namesti Forreggerja, ki se je v državnemu poslanstvu odpovedal.

O škofovskih pogovorih na Dunaji se čuje, da ne zadevajo razširjanja česke božje službe na Dunaji, ampak veljajo posebno kongru. Po menitvi več cerkvenih višjih pastirjev je več določeb zakona o kongru neizvršljivih. Dosedanja prizadevanja, da bi vlada kaj predrugečila, niso imela nobenega uspeha. Škofje se utegno dogovoriti o novih korakih. Tudi bodo razprave o šolskem prašanji. Škofje, kakor znano, zahtevajo predrugečo zakonov o državnih ljudskih šolah v tem zmislu, da se več ozira jemlje na verske stvari. V zadnjem času pa se je opazilo, da naučna uprava nema dosti volje tem željam ustreči. Več škofov priporočá skupno vlogo škofov v gosposkej zbornici, v poslanskej zbornici pa naj se ob enem predloži osnova šolskega zakona. Nekateri škofi pa menijo, da bi boljše bilo, obrniti se na cesarja naravnost. Kardinal Gangelbauer posreduje mej obema strankama. Sklepi razprav imajo ostati tajni.

Zarad nagodbez Ogersko sta se grof Taaffe in Dunajevski napotila v Budimpešto. Navskrižje pri petrolji se utegne poravnati. Ali so še druge kočljive točke, pri katerih se porazum ni še dosegel, posebno težava se kaže gledé določbe, koliko odstotkov ima plačevati avstrijska, in koliko ogerska državna polovica za skupne troške.

Vnanje dežele.

Bolgarsko prašanje. „Mosk. Viedomosti“ proslavljajo spomin bolgarskih k smrti obsojenih upornikov, ki so žrtvovali življenje brez lastnih interesov, kakor priče dolžnosti in resnice v možatem postopanju zoper nesrečno, sramotno skrunitev svoje domovine i nje zatiralcevin izdajalcev. Častna njihova smrt porodi dogodke, katere zapiše zgodovina. Časniku se stadi, da se je moritev izvršila pred očmi izobražene Evrope, če tudi z javnim, vendar molčecim odobravanjem evropskih vlad ter sklepa: „Mi ne pozabimo, da so bili umorjeni ljudje zato, ker so bili udani Rusiji in so bili priče tistih tesnih vezi, ki vežejo bolgarski narod z Rusijo“. — Iz Bukreša se poroča 8. t. m.: Kapitan Bolman je sem dospel in ostane tukaj, da se njegove rane zacelijo toliko, da bo mogel odpotovati v Odeso. Rusija je reklamirala oberstlajtenanta Filova in četnika Panova; ali zadnji je uže ustrelen. Včeraj je bila hišna preiskava pri rumunskem konzulu v Ruščuku, ker se je mislilo, da so pri njem skriti uporniki, ali našli niso nobenega.

„Journal de St. Pétersbourg“ govori o izvršenih smrtnih obsodbah v Ruščuku in pravi: Ta dejanja nezaslišane surovosti so vendar javno menjenje podučila, kako veljavo imajo nazovi branitelji reda. Turška vlada je na prošnjo nemškega poslanca, katerega je podpiral tudi ruski poslanec, ukazala Riza beju, naj zaprte obišče i naj grozovitostim konec stori. Upajmo, da ti izgrede naposled utrdé prepričanje, kako nujno potrebno je, da se konča mučeništvo ubozege ljudstva, katerega je rusko požrtvovanje poklicalo k življenju, prevelika evropska potrpežljivost pa izročila brezvladji. Potrpežljivost ima svoje meje in te so prekoračene. — „Politische Corresp.“ od 9. t. m. poroča: Okrožnica ruske vlade priporočá velevlastim, naj z svojimi vplivom odvrno trinoštva mej bolgarskimi strankarskimi boji. Zdi se, da se je okrožnica razposlala, predno so se izvršile smrtné obsodbe v Ruščuku. Francoska je popolnoma pripravljena po tem nasvetu postopati. — Angleški časniki pa zagovarjajo krutosti bolgarske vlade ter bruhaajo srd na Rusijo.

Iz Ruščuka 10. t. m.: Vojno sodišče je včeraj obsodilo dva nižja častnika v petletno, pet v osemletno, in pet v do smrti ječo; prostaki so bili pomiloščeni. Pričakuje se odlok četnika Petrova, ki ima neomejeno oblast, obsodbe predrugečati.

V Albaniji ni nobene vlade več; rodovi se tam tepó, kakor jim je drago. Turškeji vladi prizadevajo preglavico posebno Miriditi; oni napadajo celo turške posadke in turška vlada tega še brani ne more. Skadarski deželni namestnik je sicer miriditskega glavarja povabil v Skadar, da se z njim poboga, ali ni misliti, da bi

to kaj koristilo. Čuje se tudi, da se pošlje vojaška četa zoper Miridite, pa tudi to nič ne koristi; Miriditi napadejo in potolčejo Turke in potem ostane vse, kakor je bilo prej.

V nemškem državnem zboru je bila 9. t. m. vojaška predloga v drugem čitanji sprejeta. Vodji raznih strank so se sklicavali na izjave, izrečene pri prvem čitanji. Frankenstein je v imenu političnih svojih pristašev izjavil, da se vzdržé glasovanja, ker svojemu stališču ne morejo pridobiti veljave. Reichensperger je rekel, da bo en del središča glasoval za nespremenjeno predlogo. Pri glasovanju po imenih se je Stauffenbergov predlog za triletno dovolitev z 222 glasovi proti 23 zavrgel; 88 poslancev se je vzdržalo glasovanja. Poljcev in Alzacanov ni bilo v zbornici. Socijalni demokrati so glasovali proti predlogi. Potem se je vladina predloga sprejela z 223 glasovi proti 48; 83 poslancev se je glasovanja vzdržalo. Bismark je tedaj zmagal.

Nemška vlada je začela strašno osorno postopati v Elzaciji in Lotaringiji, ukazala je, da se imajo razpustiti vsa društva, ki so sumljiva, da imajo sočutje do Francozov; tako so bila razpuščena vsa televadka in pevska društva, odstavljena je bil tudi ranavski župan. — Taka početja pripravljajo vojno mej Nemci in Francozi.

V angleške spodnje zbornice je Ferguson 8. t. m. zopet govoril o Egiptu. Rekel je, da se angleška vojska ne more poklicati iz Egipta, dokler se tam niso izvedle preuredbe. Dokler egipetovska vlada ne more vzdrževati reda, ne morejo Angleži zapustiti Egipta. To se pravi z družimi besedami: Angleži Egipta prostovoljno nikoli ne zapusté, ker vedno bodo imeli to pretvezo, da je tam njih vojska potrebna, da vzdržuje mir in red.

Na Angleškem je pred durmi vladna promemba. Salisbury je uže izgubil iz ministerstva najboljšje prijatelje in podpornike; liberalna stranka pa se je zopet uže skoraj popolnoma združila in vse kaže, da bo v kratkem času to združenje gotovo; potem pa mora sedanje ministerstvo odstopiti in na krmilo pride zopet Gladstone.

Iz Masave se 9. t. m. poroča, da Abisinci zdaj mirujejo in se zdi, da ne napadejo Masave.

DOPISI.

Iz Škrbine, 7. marcija. — Prišlo je skoraj v navado, da se dobro graja in tlači. Tako je tudi pri nas. Našemu gosp. županu in gosp. učitelju smo dolžni spoštovanja in hvaležnosti, in reči smemo, da sta oba možaka poštenjaka. Je pa nek človek, ki ju preganja in večkrat v Edinosti črni. Kdo je ta hudobec in škodoželnež? Poznamo ga vsi. Vemo tudi, zakaj tako dela. — — —

Da svet izve resnico, vzeli so si pevci nalogo, objaviti to le:

Naše orgle so v takem stanju, da niso sedaj za rabo. Ako so le tihi spremenili odprti, tedaj jih pevci ne čujejo in zato se zgubljajo iz pravega glasu. Ako so pa odprte, kriče tako, da te lahko oglušijo. Le kak butec more reči, da so orgle za rabo. Za Božiče smo se naučili novo mašo. Ta se pri takih orglah ni mogla peti. Za to pa je prišel g. učitelj z svojim inštrumentom na pomoč. Vitsek je bil tak, da so se marsikateremu prikazale solze v očeh. Le prašajte ljudstvo, kako mu je dopadlo na sv. Večer! — Dopisnik nema pojma in čuta o lepoti, zato pa piše prazno, da si prav ima že dovolj križev na grbi. Pametni so rekli, ko bi bil inštrument za obsežno cerkev nekoliko večji, orgel bi si ne kupili.

Zakaj se je pa pevski zbor (27 udov, ne 50 kakor trdi dopisnik) skrčil? Zaradi nesloge mej nežnim spolem! S tem je vse povedano. Za petje uneti pa smo ostali in upamo, da svojemu namenu zvesti ostanemo.

Naši ljudje se že davno pripravljajo za nove orgle. Sedaj ko imamo novega organista, zelo unetega preč. gosp. vikarja, uneto županstvo in dobro večino ljudstva, naročili smo pri vrlem gosp. Zupanu nove orgle; ko je bil tukaj g. Zupan in je imela uže pogodba splavati po vodi — ali veste kako je ljudstvo zunaj vpilo? „Še naj se dá par stotakov, raji več, samo da bo roba več vredna itd.“ — Res, da se nekateri nazadnjaki sedaj malo kislo držé, pa večina je bila in je za nove orgle. Naša občina nema dolgov in občinska blagajnica ima pri ljudstvu skoraj toliko denarja, da naročene orgle lahko plača. Za

to je bilo županstvo na pravej poti in je dobro vedelo, kaj dela, le dopisnik v strastnej omotici tava okrog in bruha svoj strupeni ogenj na take, ki bi mu morali biti vzor pridnosti in poštenosti.

Oni krivi prorok, ki morda še našega petja slišal ni, in ker ne živi v naših razmerah, bode morda še s kako nespametnostjo in neresnico po nepotrebnem mazal časopise in svoje poštene rojake, upamo pa, da čestiti bralci njegovim puhlim izmišljavostim ne bodo verjeli.

Pevci.

Iz Kanala 8. marcija 1887. — Tudi tukaj se je volil novi cestni odbor. Kar jih je bilo v starem cestnem odboru iz Kanalske županije, vsi so propadli, ostal je sam župan, kot najvišji davkoplačevalec.

Hribovci, pod vodstvom g. župana Konjedica iz Plavi, popolnoma so zmagali. Za predsednika je bil izvoljen g. župan Humar iz Bajnsice sv. Duha, kateri se je pa tej časti odrekal.

Ta volitev je pokazala, da našemu županu ni več vse tako zvesto, kakor nekda.

Zdravniško prašanje je zmeraj enako. Občinskega zdravnika še nemamo. En zdravnik je sicer tukaj, ki ga moramo, hočemo ali ne, zdaj za Kanalec spoznati, ker ima tukaj še precej veliko posestvo. Temu se pa iz več vzrokov, posebno pa iz osebnih, ne glede na potrebo in škodo ljudstva, noče podeliti služba občinskega zdravnika. — Zdravnik pa, ki ve, iz kakih vzrokov se mu noče dati služba, katero so popred drugi zdravniki za 600—700 gld. opravljali, mašuje se s tem, da tirja po 1 gld. za vsako obiskovanje bolnika, kakor v največjih mestih. Pa ni še vse slabo v tem, ampak zdravnik, ki ni navezan, kakor bi bil, ako bi se mu služba podelila, more iti, kamor se mu ljubi, in nič mu ne morež, ako ga doma ne najdeš, kadar ga rabiš, kajti ni mu dolžnost, čakati na bolnika. — Drugega torej ne ostane, kakor klicati družega zdravnika iz Gorice ali pa ostati brez pomoči — ako nema posebnega zaupanja v našo Tolmarco, katerej bi nekateri občinski zastopniki in morebiti celó naš župan, raji podelili službo zdravnika, nego pa doktorju Golmajerju, ako prav je poslednji bil nad 20 let v Gorici kot zdravnik in se nikoli ni slišalo, da ne bi bil zmožen, vsaj toliko, kakor drugi navadni zdravniki. — Koliko pa jih je, ki morajo klicati zdravnika iz Gorice? — O da, naši občinski zastopniki skoraj vsi, drugih pa prav malo. Saj prvi tudi tako filosofirajo: Ko bom rabil zdravnika, pokličem ga iz Gorice, saj morem, saj imam konje itd. Čudež! Ali pa stem zastopaš ljudstvo? — Vsi enaki ste. Vaše koristi, Vaše želje in strasti zastopate v občinstvu in ne potrebe ljudstva! Ne zgovarjajte se na druge občine, ki nočejo plačevati kanalskega zdravnika zato, ker so oddaljeni in jim je skorej vse edno, ali kličejo zdravnika iz Gorice ali iz Kanala. Opozicija teh občin je skoraj opravičena, ali vendar mi mislimo, ko bi Kanal največ donesl, ki ga največ potrebuje, potem vsaka občina v primeri z daljavo, da bi se dala stvar z drugimi občinami gotovo poravnati. Pa kanalski zastopniki se le zgovarjate na druge, v resnici ste sami največji nasprotniki. Ako nečete dr. Golmajerja, dajte nam drugega, vendar pa Vaša sveta dolžnost je, nam zdravnika priskrbeti. Naj mu, ako ni drugače mogoče, sama Kanalska županija saj nekoliko plače da s pogojem, da ne bo smel za obiskovanje v županstvu več tirjati, kakor so drugi zdravniki tirjali, po 40—50 kr.

Že tri leta ne plačujete zdravnika, kaj pa je z dotičnim denarjem? Za koliko so se občinske doklade zmanjšale, od kar nemamo zdravnika? Koliko in kaj bo še treba, da spregledate, da zavoljo Vaših osebnih strasti trpi le ljudstvo, katero zastopate?

Ko bi Vi vedeli, ali vsaj pomislili, kaj Vam more prositi in izprositi tisti, kateri zavoljo Vaše trinoglastnosti trpi, gotovo bi se dalje ne mudili.

Slednjio še en svet, za katerega nam boste gotovo hvaležni in mi Vam še bolj, ako ga izpolnite.

Pravite, da ni sama osebna Vaša antipatija do dr. Golmajerja, ampak da mu ne zaupate, da ni zmožen itd. Dobro, izpišite službo za tisto plačo, ki ste jo dajali drugim zdravnikom, imenujte novega zdravnika in škodo, katero bi utegnel imeti zavoljo pričujočnosti dr. Golmajerja — založite jo mu Vi, — saj ste v občinskem zastopstvu sami magnati. Potem bomo imeli dva zdravnika in radi bomo priznavali o tem Vašo zaslugo.

Za danes dosti.

I. Sp.

Domače vesti.

Odbor za slovesno proslavo petdesetletnice mašništva sv. Očeta se je sastal v Trstu ter se bode posvetoval, kako bi se ta redki slučaj v katoliškem svetu dostojno obhajal. V ta odbor je poklicano tudi nekaj tržaških bogoljubnih mestjanov in višjih uradnikov, koji se sej dragovoljno vdeležujejo. O osnovah in delovanju njegovega pa bomo imeli priložnost še govoriti.

Promene v tržaško-koperske škofiji. Veleč. gosp. Jakob Ladavac, župnik v Krkavcih, imenovan je dekanom za ono okrožje; g. Filip Vončina, dosedanji župe upravitelj v Ospu, imenovan je tu župnikom-dekanom in konsistorijalnim častnim svetnikom. G. Ljudevit Vodopivec, kurat v Pomjanju, bode upravljal izprazneno župnijo v Šmarju. G. Ivan Kociper, upravitelj kuracije v Vodichah, ide kot duh. pomočnik v Jelšane, in g. Ivan Mlakar, duh pomočnik v Jelšanah, bode upravljal kuracijo v Vodichah.

Raspisana so župe v Grocjani do 10. marca t. l., in v Šmarju do 28. marca t. l. Umrl je gospod Mate Pirjavic, svečenik v miru. Večni mu pokoj!

Novačenje v Trstu se je vršilo 1., 2., 3., 4., 5., 7. in 8. t. m. Vpisanih je bilo v I. razredu 529, v II. 295 in v III. 261, skupno tedaj 1085 mladeničev. Sposobnih za vojaško službo je bilo samo 270 vpisanih, t. j. 24,8% in sicer v I. razredu 103 ali 19,4%, v II. 67 ali 22,7% in v III. 100 ali 38,2%. Začasno oproščenih je bilo 8 v I., 21 v II. in 27 III. razredu. Za enoletno prostovoljno službo se je prijavilo 20 v I., 28 v II., in 13 v III. razredu. Izbrisanih je bilo v I. razredu 28, v II. 10 in v III. 11 novincev.

Občni zbor ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda bode jutre popoldne ob 5. uri v dvorani tržaške čitalnice. Naj bi vrle slovenske gospe in gospice vdeležile se tega zbora prav mnogobrojno. O tržaški ženski podružnici, "Slov. Narod." v predzadnji številki piše tako-le: Ni dolgo, kar so stopile tržaške dame za Slovenstvo očitno na dan. Neodvzeta jim je čast, da so prve mej slovenskimi ženami ustanovile svojo podružnico družbe sv. Cirila in Metoda. To dnij pa je uže prejel družbino vodstvo v Ljubljani njih prav velik donesek 221 gld. 18 kr. — Slovenske žene! Kadar boste mislile na svoj narod, ozrite se v duhu včasih doli proti domoljubni obali Jadranskega morja.

Slovanska čitalnica v Trstu priredi denes, v soboto 12. in v soboto 26. t. m. dva zabavna večera. — Začetek točno ob 8 1/2 uri zvečer.

Častiti družabniki naj bi se mnogobrojno vdeležili zabavnih večerov, ki obdajo biti prav prijetni.

Udom del. podp. društva se naznanja, da račun veselice dné 5. februarja v gledišču Fenice kaže te le številke: Dohodki za ustupnino itd. f. 1294,59, troški za gledišče, godbo, obleke itd. f. 550,20, čistega dohodka f. 744,39, od katerega se je podarilo ženskemu oddelku f. 50. — Ostane torej f. 694,39. Več f. 1, katerega je podaril te dni č. g. E. L.

Po sklepu odbora bode, ako ne bo posebnih zadržkov, občni zbor dne 27. t. m. Računi so uže sklenjeni in kažejo, kljub koleri lanjsko leto, zadosti ugodno materialno stanje društva.

Redivivus. Omenili smo v našem zadnjem listu misterioznega samomora, kojega je našel kmet Rovtar iz Ajdovščine na openske cesti ter da so razne osebe spoznale v mrtvecu gosp. D. iz Ljubljane. Ta gospod je zdaj pisal iz Ljubljane pismo listu "Adria", v kojem omenja, da živi v Ljubljani zadovoljno ko "mali Bog" in še dolgo ne misli na smrt. Tudi ni bil brez posla v Trstu, kakor so govorili razni tržaški listi o njem, ampak živel je kot zasebnik, dokler je nastopal svoje sedajno službo. — Ta odgovor gosp. D. vsi njegovi tržaški prijatelji simpatično pozdravljajo, želeč mu še mnogo let življenja.

Plavajoča razstava avstrijsko-ogerskih pridelkov. Neko tržaško društvo misli napraviti plavajočo razstavo avstrijsko-ogerskih pridelkov v najvažnejših lukah srednjega morja; v ta namen bi to spomlad Lloydov parnik "Vorwärts" odplul iz tržaške luke ter se vozil poltretji mesec po sredozemskem morji. Obiskal bi te le luke: Neapel, Barcelona, Valencia, Alicante, Malaga, Cadiks, Tanger, Algir, Tunis, Tripolis, Aleksandrija, Berut, Smirna, Carigrad, Solun in Pirej. Za en metrični cent blagá bilo bi za vso to pot platiti 1 gld. 64 prostorov prvega in 20 prostorov drugega razreda bi bilo za zastopnike trvd, ki so blago razstavile; tak prostor

bi za vso pot s preživljanjem vréd stal 500 gld. Predlagatelji te razstave so se obrnoli uže na vlado, da podjetje podpira in ga priporoči avstrijskim zastopnikom v Italiji, Španiji na Marokanskem, v Algiru, Tunisu, na Tripolitanskem, v Egiptu, Turčiji in na Grškem in da se dovolé nekatere olajšave pri carinskem postopanju za tako blago, ki se v raznih lukah prodá. Tudi so predlagatelji prosili, naj trgovinske in obrtniške zbornice to podjetje podpirajo in naj domače železnice za blago, ki se bo pošiljalo na to razstavo, znižajo vožnino. Uprava avstrijsko-ogerskega Lloydja, več domačih obrtnikov in avstrijsko-ogerski Exportverein na Dunaji so temu podjetju uže zagotovili svojo podporo.

O stavbi tržaških skladišč. Poslanci tržaške mestne občine in tržaške trgovinske zbornice gg. Rascovich, Schadelook in Teuschl bili so na 15 t. m. poklicani na Dunaj, da stopijo v razgovor z vlado, gledé stavbe in uprave novih skladišč. Za zgradbo teh skladišč je proračunano osem milijonov gld., zato se umeje, da je pri privzetju tega posla od strani tržaških korporacij, kakor pri izročitvi teh del od vladine strani potreba velike previdnosti. Pri teh pogovorih se udeleže razen zastopnikov trgovinskega ministerstva tudi zastopniki glavnega vodstva državnih železnic in pomorske oblasti. Vse kaže, da bo posel dober, ako se premisli, da sedanja skladišča nosijo 8 1/2 odstotkov dohodka in da bo raba novih skladišč obligatorična. Vlada ima neki voljo, dati tema korporacijama dovolitev za stavbo in upravo na 90 let, in bosti imeli pravico pobirati od vlade določene takse.

Za Erjavčev spomenik in ustanovo se je dosedaj nabralo f. 2034.03 1/2.

Tržaške novosti:

Brezsrčna mati. Težak Ljudevit del Farro je našel véeraj zjutraj na smetišču hiše št. 7 ulice Dogana mrtvega novorojenca. Takoj provedena iztraga je dokazala, da je mati v istej hiši služila 22letna Amalija Weber, koja je porodila 9. t. m. zvečer. Boječ se, da izgubi svojo službo, je pustila ubogo dete poginoti ter je zatim zagrebla v smetišče. Sledeči dan je opravljala svoj posel kakor navadno ter jo je gosposka prijela ravno ko je pripravljala kavo. Spravili so jo v bolnico, toda pozneje pride pred sodnijo.

Zopet dva samomora. Skoraj vsak dan imamo po koji žalosten slučaj samomora. Te dni se je ustretil 43-letni trgovski agent Jakob Tedesco na svojem stanovanju ulica S. Martiri št. 2 z revolverjem v usta in takoj mrtev obležal. — 10. t. m. pa je skočil z okna svojega stanovanja v ulici Madonnina št. 13 v drugem nadstropju 63-letni trgovec Anton Carniel in je v nekoliko minutah umrl. — Nedavno je njegova hči prav tako skočila skoz okno in mrtva ostala. Baš to je bil tudi nekoliko uzrok očetovega samomora. Tako gre se samomori od dne do dne, kakor o kakej epidemiji. Samomor je torej moralna epidemija.

Poskus en samomora. Véeraj popoldne si je 22-letni brusač Virgilij Giovanella na trgu della Zonta prerezal z britvijo vrat, da se umori. — Nesrečnika so takoj odveli v bolnico; toda malo je nade, da ostane pri življenju.

Stari dolg. Redarstvo je našlo véeraj 49-letnega težaka Franja Raschi iz Gorice, kojega išče deželna sodnija radi javnega posilstva uže od leta 1869! Gotovo se ni nadejal, da bode prišel čez 18-let na račun.

Nesreča. V sredo zvečer se je splašil nek konj v ulici del Bosco ter dirjal na trg Barriera, kder ga je ljudstvo ustavilo. Podrl je nekega kmeta iz Hrušice, koji se je nekoliko pobil in zlomil je os nekomu na poti stojećemu vozu.

Zbolel je na ulici 52-letni kočijaž Ivan Kerk in se onemogel zgrudil na tlak. Naložili so siromaka na voz ter ga odpeljali v javno bolnico.

Policijsko. V četrtek zjutraj je šel nek duhovnik se sv. rešnim telesom po ulici Barriera vecchia, nekega umirajočega previdi. 29-letni Mihalj I. se je začel mašniku posmehovati in preklinjati vero. Straže so ga takoj prijele ter ga oddale sodniji. — Josipa M. je spoznala véeraj na obrežju Sanitá nekega S. kot onega poštenjaka, koji jej je ukradel pred nekatere dnevi novčarko iz žepa. Pozvala je stražo, koja je odvela drznega tatú v ulico Tigor. — Sinoči so zaprl Marka D., koji je 21. p. m. neko Elizab. Derosa v pretepu težko ranil. — Kovač Karol T. je ukradel neko kokoš, toda ne bo je niti jedel niti prodal, kajti imajo ga pod ključem.

Sodnijsko. 30-letna Karolina Toffoletti je dobila 11. t. m. 3. mesece težke ječe radi javnih izgrediv in razžaljenja straže.

Umrl je v Utovljah na Krasu umirovljen duhovnik č. g. Prim. Šubec, in akoprem je zapustil čisto malo premoženja, je vendar družbi sv. Cirila in Metoda v zadnjem volji volil 100 gld. Nekoliko dni poprej pa je bil družbi poslal v dar 10 gl. — Plemenitemu možu večna pamet!

Dirka v Gorici. Društvo za konjske dirke v Gorici priredi dirko 11. in 12. aprila t. l. pri vsakem vremenu na Rojicah in to po istih pravilih, katera so veljala za prošla leta. Prvi dan bodo 4 in drugi 3 dirke.

Societa operaia v Pulji razpisuje mesto društvenega zdravnika za 2 leti. Plača iznaša na leto 1500 gold. Ponudbe do 20. t. m.

Kako se je Pulji z nova povzdignol. Znano je iz zgodovine in ostanki še danes pričajo, da je bilo mesto Pulj za Rimljanov cvetoče mesto, ki je imelo okoli 30.000 prebivalcev, ker rimsko cesarstvo je imelo tukaj vojno luko. S padom rimske države pa je propadlo tudi to mesto tako sicer, da je skoraj zginilo, in je davila prebivalce huda mrzlota, ki se je scimila v razvalinah poprej cvetočega mesta. A to mesto se je v zadnjih desetletjih zopet močno povzdignolo in pričakovati je, da v kratkem času zopet dospé do nekdanje slave ter jo še preseže. V letu 1849 je imelo še le okoli 900 prebivalcev, večidel siromašnih in mrzličnih. To leto je avstrijska eskadra, ki je imela svojo vojno luko v Benetkah, križala ob isterskem primorju; govorilo se je, da išče luke za mornarične namene. Prišel je del te eskadre pod poveljstvom linejnega kapitana Ivana Buratovića tudi pred Pulj. Ta je luko preiskal in vprašal puljski mestni zastop, pod katerimi pogoji bi odstopil nekoliko zemljišča, da se tam napravi poslopje, da se v njem hranijo potrebščine za vojno mornarico. Občini je bilo to po godi in prosila je tedajni okrožni urad v Pazinu, naj to dovoli. Okrožni načelnik, dvorni svetovalec Grimsch in grof Stadion, tačasni deželni namestnik, pa sta občini gorko priporočila, naj zahtevano zemljišče odstopi brezplačno, in ako bi se zahtevalo, naj žrtvuje še več, ker take naprave so Pulju mnogobolne. In tako se je zgodilo. Vojna mornarica je začela delati vedno nove naprave, ki so zdaj uže velikanske in vsled tega je Pulj od leta do leta bolj cvetel.

Obrazec pogodbe mej gospodarji in delalci, kakor smo ga v predzadnji številki prinesli, nanaša se le na tovarne in take druge zavode, ki imajo najmanj 20 delalcev ali delalk, manjši obrtniki ne trebajo enakih pravil ali pogodb.

Starodavni bogatini. — Dandanes vse želi, kakor hitro mogoče obogateti, ne brigajoč se, od kod in kako. Nek angleški učenjak je sestavil ta le izkaz premičnega in nepremičnega bogastva zgodovinskih bogatašev v lirah štrlinih. — Krez, lidijski kralj, imel je posestva v vrednosti 1.700.000 lir štrlin (1 lira štrl. = 25 frankov = 10 gld. 7 kr. v zlatu) in toliko v gotovini, služnih in nepremičnih vrednostih. Filozof Seneka je imel premoženja 3.500.000 l. štrl. Ni mu bilo tedaj težko filozofovati. Rimski cesar Tiberij zapustil je po smrti 23.625.000 l. štrl., katere je njegov hvalevredni nastopnik Kaligola "zafrajerla" v 12 mesecih. Milon je bil dolžan 600.000 l. štrl. Cesar, predno je prišel na prestol, bil je dolžan 2.995.000 lir štrl.; isti si je pripravil prijateljstvo z Lucijem Paulom je kupil za 300.000 lir štrl., sam je pa zapravil 147.000.000 lir štrl. iz državne blagajnice, kar bi v našem denarju znašalo okolo ene milijarde 147 milijonov goldinarjev, iz česar se vidi, kako izvrsten je bil, ne samo v pridobljevanju, temuč tudi v zapravljivosti. Apij je zapravil z nerednim življenjem 500.000 lir štrl., ostalo mu jih je še 80.000; ker se je pa bal, da bi mu ta svota ne bila zadosti za vse njegovo življenje, zato si je zaval. Julij Cezar je podaril Serviliji, Brutovej materi biser, vreden 40.000 lir; Kleopatra v nekej, pojedini, pripravljenej Antoniju, raztopila je v kozarcu jesiha biser, vreden 40.000 lir štrlin ter ga izpila. — Klodij, sin gledišnega igralca Ezopa, požrl je biser vreden 8000 lir. Za jeden sam krožnik jedi je platil omenjeni bogati igralec 80.000 lir štrl., jedna večerja napravljena za Kaligolo, stala je 20.000 lir štrl. in prav toliko Helijogabalova; jedno kosilo za Lukula je stala 20.000 lir štrl.

Vabilo na naročbo in prošnja. "Zgodovina pedagogije", ki se tiska v

"Učiteljskem tovaršu", izide v posebni knjižici, ki bode stala 70 kr. Dovoljujem si vabiti, da bi si jo naročili gg. učitelji in šolski prijatelji. — Pri tej priliki prosim, da bi mu oni gospodje, ki so dobili od mene kako knjigo na ogled, vrniti jo blagovolili na moje stroške, ako jo obdržati ne nameravajo.

V Krškem 10. marca 1887.

Ivan Lapajne.

VABILO.

Podpisani uljudno vabi g. ude "Delaškega podpornega društva", da se mnogobrojno udeležé volilnega shoda v nedeljo, 13. t. m. točno ob 5. uri popoldne v društvenih prostorih, via Molin piccolo šte. 1.

Za volilni odsek

Franjo Andrejčič.

Tržno poročilo.

Kava — jako iskana, in ker cene v Ameriki tudi rastejo, tržaški imetniki vedno više cene zahtevajo. Te dni so havarirano kavo Rio na borzi na javnej dražbi plačali po f. 72; prodalo pa se je te dni 1000 vreč Rio po f. 78 do 87, 2000 vreč Santos po f. 77 do 88; Java Mal. stané f. 92 do 96, Portorico f. 102 do 117, Ceylon plant, f. 101 do 138.

Slackor — vsaki dan slabša kupčija po polagoma padajočih cenah. Prodalo se je te dni 500 vreč slackorja po f. 17-25 do 19-50.

Sadje — še precej kupčije po za kupce ugodnih cenah. — Pomeranče, limoni f. 2-50 do 5-50, mandlji f. 68 do 85, fige v venčih f. 10 do 11, rožiči grški f. 5 do 5-50, puljski f. 9-50 do 10, opaša f. 20 do 21, evebe razne navadne f. 14 do 17, Elemé f. 18 do 28, Sultanina f. 20 do 32.

Olje — slaba kupčija o nižih cenah. Jedilno stane f. 33 do 38, namizno f. 48 do 64.

Petrolje — američansko f. 9-25, rusko f. 7-10 do f. 7-30.

Domači pridelki — slabo obratnani, le po maslu nekoliko več prašanja. Fižol rudeči stane f. 8 do 8-50, bohinec f. 9 do 9-50, koka f. 11 do 11-50 maslo kranjsko in štajersko od f. 81 do 93.

Žito — zanemarjeno. — Pšenica, ruska stane f. 9-50 do f. 10 kornuza levantinska f. 6 do f. 6-15.

Seno — dobro obratnato; konjsko stane f. 1-50 do 1-75, volovsko f. 1-80 do 2.

Borsno poročilo.

Borsa je postala zopet bolj optimistična in so se kurzi skoro vsih papirjev zadnjih dni zopet popravili, ter je tendenca za še više kurze.

Dunajska borsa.

dne 11. marca.

Enotni drž. dolg v bankovih	—	gld. 78-65
" " " " " " " "	—	" 80.-
Zlata renta	—	" 109.15
5% avstrijska renta	—	" 95.90
Delnice narodne banke	—	" 849.-
Kreditne delnice	—	" 280.-
London 10 lir sterlin	—	" 128.20
Francoski napoleondori	—	" 10.13.-
C. kr. cekini	—	" 6-03
Nemške marke	—	" 62.75

Poslano^o

Žalostni časi, davki rastejo od leta do leta in uže ne vedó, kaj vse bi obdačili. — Znano je s kako veliko revo se ubivamo mnoge me okoličanke in kako moramo noč in dan delati, da priživimo svojo družino. — Kedo ne va kako težko si služ mo kruh uboge perice; me smo proste d lalke; me peremo za razne hiše in ne delamo iz pranja nobene posebne obrtnije. Ali finančna oblast je v zadnjem času "pogruhtala", da smo tudi me obrtnice uprav tako, kakor razni fabrikanti. Zató pa zdaj terjajo od nas, da plačamo obrtniški in dohodninski davek in poslala nam je takozvane "fasijone", da naznamimo naše dohodke, da nas bodo potem obdačili, morda za 7 ali 13 gld. na leto in morda še več. — Za boga, ako nas obdačijo, potem naj pošljejo tudi delalcem in faklinom "fasijone", eni in drugi več služ jo, nego me uboge perice, prave mučenice, ob enem pa potrebne dala ke, ker čistimo Trstu vmanzanino, in delalci so prav taki obrtniki. kakor me; oni žive od žuljev svojih rok, kakor me. — Me s torej obračamo do poštenih naših zastopnikov, da nas branijo pred davkom, katerega dom-daj nismo pozrle. — Prosimo, da nam gredó na roko vsi človekoljubi, da ubogo delalko branijo pred novim bremenom, ki menda tudi nema svojega temelja v postavi. Italijanski delalci, ki več milijonov denara iz naše dežele v Italijo odnesejo, so prosti davka in imajo vse pravice tukaj; mi pa?

Sv. Ivan, 10. marca 1887.

Svetoivanske perice.

^o Za stvari pod ovim naslovom je uredništvo toliko odgovorno, kolikor mu postava velevala.

Prodajalnici v najem.

V Novem mestu oddasti se v najem dve prodajalnici, jedna na glavnem trgu, jedna nasproti c. kr. okrožni sodniji.

Natančneje pod naslovom: Mišni gospodar šte. 46, Novo mesto, poste restante. (1-3)

Viktor Fei
Trst - Tržič
zlatar.